

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2018 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r dla R. R.. Jako podstawę wymiaru przyjęto kwotę 1043,01 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 85,43 % (wyliczony za lata 1985,1990 – 1998), z uwzględnieniem 89 miesięcy okresów składkowych, 29 miesięcy okresów nieskładkowych, współczynnika proporcjonalnego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – 35,73%, 24 % kwoty bazowej – 293,01 zł, średniego dalszego trwania życia – 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 46.579,83 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego zakład nie uwzględnił okresów:

- 1.09.1993 – 31.12.1993

- 1.01.1994 – 12.05.1994

- 1.06.1994 – 01.06.1994

- 18.08.1994 – 27.08.1995

-ubezpieczenia we Francji w wymiarze co najmniej 12 miesięcy, ponieważ w przyszłości może ubezpieczony ubiegać się o świadczenia emerytalno – rentowe z instytucji ubezpieczeniowej tego kraju.

Nie uwzględniono dochodów w kwocie:

- 1984 – 66.000 zł

- 1985 – 90.000 zł

- 1985 – 32.000 zł

- 1990 – 480.000 zł

- 1991 – 26.500.000 zł

- 1992 – 31.788.000 zł

- 1993 – 58.040.000 zł.

/decyzja – k. nienum. akt ZUS/

W dniu 27 grudnia 2018 roku R. R. wniósł odwołanie od tej domagając się przywrócenia wskaźnika z poprzedniej decyzji w wysokości 121,77 %.

/odwołanie – k. 3/.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania od tej decyzji, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji, podnosząc, że ZUS wydając decyzję z dnia 2.07.2014 r nie powinien uwzględniać przy ustalaniu kapitału początkowego wysokości stypendiów sportowych, przez co podstawa wymiaru kapitału została zawyżona. W wyniku postępowania wyjaśniającego podjętego z Klubem Sportowym (...) w O. skorygowano podstawę wymiaru kapitału początkowego.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. R. urodził się (...).

/okoliczność bezsporna/

W okresie 1.08.1985 – 31.08.1993 wnioskodawca był zatrudniony w formie kontraktu jako sportowiec - stypendysta w (...) Klubie Sportowym (...). W tym okresie otrzymywał stypendium za okresy:

1. (...) – 16.000 zł

2. (...) – 16.000 zł

3. 1.10.1990 – 31.12.1990 – 480.000 zł

4. 1.01.1991 – 31.12.1991 – 26.500.000 zł

5. 1.01.1992 – 31.12.1992 – 31.788.000 zł

- 01/92 – 1.788.000 zł

- 02/92 – 3.000.000 zł

- 07/92 – 3.000.000 zł

- 08/92 – 3.000.000 zł

- 09/92 – 6.000.000 zł

- 10/92 – 6.000.000 zł

- 11/92 – 3.000.000 zł

-12/92 – 6.000.000 zł

6. 1.01.1993 – 31.08.1993 – 18.100.000 zł

- 02/93 – 3.620.000 zł

- 03/93 – 3.620.000 zł

- 04/93 – 7.240.000 zł

- 08/93 – 3.620.000 zł.

W 1993 – wypłacono premie za wygrane mecze (zarobek nie obciążony składkami ZUS) w wysokości 39.940.000 zł

/zaświadczenie – k. 77/78 akt ZUS/

Według zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu łączna kwota wynagrodzenia (stypendium sportowe i premie) wyniosło:

- 1985 – 32.000 zł

- 1990 – 480.000 zł

- 1991 – 26.500.000 zł

-1992 – 31.788.000 zł

-1993 – 58.040.000 zł.

W zaświadczeniu znajduje się adnotacja , że od kwot nie potrącano żadnych składek.

/zaświadczenie – k. 90/91 akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie 1.10.1985 – 3.08.1992 był studentem Akademii Rolniczo – (...) w O.. Studiował w systemie dziennym.

/zaświadczenie – k. 7 akt ZUS/

W okresie 1.02.1993 – 30.06.1993 wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty s reklamy w (...) SA Zakładzie (...) w O..

/świadcstwo pracy – k. 6 akt ZUS/

W okresie 1.07.1993 – 30.11.1993 był zatrudniony za granicą, okres ten podlega zaliczeniu do okresu zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych i zaliczany jest do stażu pracy w Polsce warunkującego nabycie prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz świadczenia przedemerytalnego.

/zaświadczenie – k. 8 akt ZUS/

Decyzją z dnia 24.02. 2005 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. , ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 50.853,88 zł., z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 100,22 %.Podstawa wymiaru kapitału początkowego została obliczona na kwotę 1223,58 złotych. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 89 miesięcy okresów składkowych i 29 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 35,73%, uwzględniono średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy.

/decyzja – k. 25/26 akt kapitałowych ZUS/

W dniu 24.01.2014 r ubezpieczony złożył ponowny wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek – k. 52 akt ZUS/

Decyzją z dnia 14.03. 2014 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. , ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 62037,47 zł., z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 111,17 %.Podstawa wymiaru kapitału początkowego została obliczona na kwotę 1357,26 złotych. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 105 miesięcy okresów składkowych i 35 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 39,14%, uwzględniono średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy. Wskaźnik podstawy wymiaru został ustalony z lat: 1984, 1985, 1993,1994, 1995, 1996,1997,1998.

/decyzja – k. 54/56 akt kapitałowych ZUS/

Na skutek złożenia dokumentacji płacowej z Klubu Sportowego (...) decyzją z dnia 2.07. 2014 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. , ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 57.084,17 zł., z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 121,77 %.Podstawa wymiaru kapitału początkowego została obliczona na kwotę 1486,68 złotych. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 89 miesięcy okresów składkowych i 29 miesięcy

okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 35,73%, uwzględniono średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy. Wskaźnik podstawy wymiaru został ustalony z lat: 1985, 1990 – 1998.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego zakład nie uwzględnił okresów:

- 1.09.1993 – 31.12.1993
- 1.01.1994 – 12.05.1994
- 1.06.1994 – 01.06.1994
- 18.08.1994 – 27.08.1995

ubezpieczenia we Francji w wymiarze co najmniej 12 miesięcy, ponieważ w przyszłości może ubezpieczony ubiegać się o świadczenia emerytalno – rentowe z instytucji ubezpieczeniowej tego kraju.

/decyzja – k. 65/67 akt kapitałowych ZUS/

W dniu 13.03.2018 r ubezpieczony złożył ponowny wniosek w sprawie kapitału początkowego. W uzupełnieniu wniosku wskazał na otrzymane dokumenty z (...) w O. oraz przyjęcie wynagrodzeń za pełne miesiące mimo przepracowania kilku dni w miesiącu. Załączył także zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15.10.2018 r, z którego wynikało, że nie były potrącane składki na ubezpieczenie społeczne od wypłacanych stypendiów i premii.

/wniosek – k. 68,72, zaświadczenie – k. 92 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 listopada 2018 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r dla R. R. , jako podstawę wymiaru przyjęto kwotę 1043,01 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 85,43 % (wyliczony za lata 1985,1990 – 1998), z uwzględnieniem 89 miesięcy okresów składkowych, 29 miesięcy okresów nieskładkowych, współczynnika proporcjonalnego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – 35,73%, 24 % kwoty bazowej – 293,01 zł, średniego dalszego trwania życia – 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 46.579,83 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego zakład nie uwzględnił okresów:

- 1.09.1993 – 31.12.1993
- 1.01.1994 – 12.05.1994
- 1.06.1994 – 01.06.1994
- 18.08.1994 – 27.08.1995

-ubezpieczenia we Francji w wymiarze co najmniej 12 miesięcy, ponieważ w przyszłości może ubezpieczony ubiegać się o świadczenia emerytalno – rentowe z instytucji ubezpieczeniowej tego kraju.

Nie uwzględniono dochodów w kwocie:

- 1984 – 66.000 zł
- 1985 – 90.000 zł
- 1985 – 32.000 zł
- 1990 – 480.000 zł

- 1991 – 26.500.000 zł

- 1992 – 31.788.000 zł

- 1993 – 58.040.000 zł.

/decyzja – k. nienum. akt ZUS/

Hipotetyczny kapitał początkowy wnioskodawcy przy uwzględnieniu pobieranych stypendiów (bez premii), przy uwzględnieniu okresu 4.08.1992 – 31.01.1993 wyniósł 48.525,62 zł - wyliczony przy przyjęciu podstawy wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1125,17 zł, , wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 92,16 %, ustalonego z lat 1985,1990 - 1998.

/hipotetyczne wyliczenie – k. 53 – 56/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną była możliwość wydania przez organ rentowy z urzędu kolejnej decyzji w przedmiocie ustalenia kapitału początkowego oraz przyczyn rozbieżności pomiędzy sporną decyzją, a decyzją w przedmiocie ustalenia kapitału początkowego z 2.07. 2014 r.

Zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 poz. 1270) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Zgodnie art. 174 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r.

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Według ust. 3b art. 174 w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9 , 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Dla osób, które nie pozostają w ubezpieczeniu, kapitał początkowy ustala się na ich udokumentowany wniosek.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 114 prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W efekcie wznowienia postępowania w trybie art. 114 zapada jedna decyzja merytoryczna, która nie musi uchylać poprzedniej decyzji – wystarczy, że zawiera nowe rozstrzygnięcie co do istoty ./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia 25 września 2013 r . III AUa 1750/12/.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 marca 2015 r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS /Dz. U. 2015 poz. 552/ w sprawach , w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1(ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem – przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

Zgodnie z art. 15. Ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 117 ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

Przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1, oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Do ustalania podstawy wymiaru świadczeń przyjmuje się zarobki objęte obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to zatem, że przyjmuje się te składniki

wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących w danym okresie, podlegały składce na to ubezpieczenie.

Z ustaleń wynika, że przy obliczeniu wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto osiągnięte przez wnioskodawcę stypendia. Wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne przeliczenie kapitału początkowego, czego konsekwencją było załączenie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Klubu Sportowego (...), z którego wynikało, że od wypłaconych stypendiów nie były odprowadzane składki na ubezpieczenie.

Organ rentowy, dokonując przeliczenia kapitału początkowego w 2014 roku nie dysponował tym dokumentem.

Jak wskazano wyżej, na skutek zmiany obowiązujących przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku z wnioskiem o przeliczenie kapitału początkowego organ rentowy mógł wydać decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. Natomiast z cytowanego orzecznictwa wynika również, że w takim przypadku nie ma konieczności uchylecia poprzedniej decyzji, a obowiązuje ta, która ostatnio rozstrzygnęła merytorycznie w przedmiocie świadczenia.

Nadto, jak wskazano już powyżej, stosownie do treści art. 175 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114 .

Aby skorzystać z tej instytucji w sprawie świadczeń muszą zostać przedłożone nowe dowody lub muszą zostać ujawnione okoliczności, które istniały przed wydaniem tej decyzji, a które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Twierdzenie to znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z 27 października 2009 r. (II UK 59/09, LexPolonica nr 2339930), zgodnie z którym zasadą rządzącą stosunkami prawnymi ubezpieczenia społecznego jest to, że zmiana okoliczności lub ujawnienie nowych dowodów zawsze otwiera drogę do ponownego rozpoznania sprawy. W takiej sytuacji organ ubezpieczeń społecznych ponownie rozpatruje uprawnienia, niezależnie do tego, czy ujawnione okoliczności lub przedstawione dowody prowadzą do odmowy, czy do przyznania prawa lub odpowiednio ustalenia albo uchylecia zobowiązania. W każdym wypadku organ wydaje nową decyzję, tak jakby jeszcze ostatecznie w tym zakresie nie rozstrzygał. Identycznie - tak jakby prawo lub zobowiązanie nie zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym oddalającym odwołanie od decyzji odmawiającej prawa lub stwierdzającej zobowiązanie.

W orzecznictwie dominuje pogląd, że decyzja rentowa nie ma przymiotu powagi rzeczy osądzonej (zob. wyroki SN: z dnia 16 września 2009 r., I UK 121/09, LEX nr 537030; z dnia z dnia 12 stycznia 2001 r., II UKN 182/00, OSNAPiUS 2002, nr 17, poz. 419 i z dnia 30 listopada 2000 r., II UKN 79/00, OSNAPiUS 2002, nr 13, poz. 317 oraz postanowienie SN z dnia 24 marca 2003 r., II UK 393/02, OSNPUSiSP 2004, nr 9, poz. 163), co oznacza, że organ rentowy może podważyć swoją błędną decyzję przyznającą świadczenie "nabyte", pomimo niespełnienia ustawowych warunków powstania uprawnień do emerytury lub renty, a zainteresowany ponownie wystąpić z wnioskiem o to samo świadczenie, którego poprzednio mu odmówiono, jeżeli powołano się na nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji mające wpływ na ustalenie uprawnień ubezpieczeniowych. W zasadzie więc nie wchodzi tu w grę stwierdzenie nieważności decyzji rentowej wydanej w sprawie już dawniej ostatecznie rozstrzygniętej inną decyzją (art. 156 § 1 pkt 3 k.p.a.). W wyniku zastosowania instytucji ponownego ustalania prawa do emerytur/rent następuje nadzwyczajna kontynuacja postępowania w tej samej sprawie (zob. wyrok SN z dnia 15 listopada 2000 r., II UKN 41/00, Prok. i Pr. 2001, nr 6, poz. 39 i postanowienie SN z dnia 20 września 2011 r., I BU 4/11, LEX nr 1101321), w którym organ rentowy ma możliwość zniwelowania własnego uchybienia powstałego przy ustalaniu prawa do świadczenia, natomiast zainteresowany uprawniony jest do ubiegania się o świadczenie, którego mu nie przyznano, jeżeli wcześniej nie powołał się na okoliczności uzasadniające powstanie takich uprawnień. W rezultacie uchylane są zarówno korzystne, jak i niekorzystne rozstrzygnięcia dla zainteresowanego, a działania w tym obszarze zmierzają do tego, aby w obrocie prawnym nie pozostawała decyzja, na podstawie której wypłacane jest świadczenie, choć nie istnieje do niego prawo (art. 134 ust. 1 pkt 4).

Przesłankami ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych są "nowe dowody" i "ujawnione okoliczności" istniejące przed podjęciem decyzji organu rentowego i mające wpływ na ustalenie prawa do emerytur i rent. Odnosząc się do pierwszej podstawy ponownego ustalania prawa do świadczeń lub ich wysokości, należy stwierdzić, że o ile organ

rentowy nie posiada uprawnień do dokonywania niekorzystnej zmiany pierwotnej (ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość) decyzji w oparciu o odmienną (powtórna) ocenę dowodów zebranych w poprzednim postępowaniu (zob. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 5 czerwca 2003 r., III UZP 5/03, OSNPUSiSP 2003, nr 18, poz. 442 z aprobowaną glosą 2 K. Ś. oraz wyroki SA: w K. z dnia 30 maja 2001 r., III AUa 2508/00, PP 2002, nr 10 i w R. z dnia 27 czerwca 2013 r., III AUa 322/13, LEX nr 1331107), o tyle wzruszenie takiego rozstrzygnięcia może być przeprowadzone w sytuacji przedstawienia nowych dowodów podważających wiarygodność uprzednio zgromadzonego materiału dowodowego, w tym dowodów uzyskanych już po wydaniu decyzji ZUS, pod warunkiem jednak, że wynikają z nich fakty powstałe przed tym momentem.

Przy czym wykorzystanie trybu ponownego ustalenia prawa do emerytur i rent w celu pozbawienia świadczenia ustalonego niezasadnie wyłącznie z powodu błędu organu rentowego jest nadmierne uciążliwe dla osoby nabywającej świadczenie w dobrej wierze (np. w związku z utratą jedyne źródła utrzymania) i nieproporcjonalne z punktu widzenia ochrony interesu publicznego wyrażającego się m.in. w oszczędnym gospodarowaniu środkami publicznymi. Wydanie przez organ rentowy przy zastosowaniu instytucji ponownego ustalenia prawa do emerytur i rent decyzji odmawiającej prawa do świadczenia, nawet po wielu latach jego pobierania - w sytuacji, w której prawo do niego zostało przyznane w związku z przedstawieniem organowi rentowemu dowodów zawierających nieprawdziwe dane - nie narusza wskazań zawartych w wyroku ETPCz w sprawie M. przeciwko Polsce (wyrok SN z dnia 9 stycznia 2012 r., III UK 223/10, OSNPUSiSP 2012, nr 21-22, poz. 272 z glosą 2 K. A.).

Nie można powoływać się na prawo do świadczenia ustalonego błędną decyzją organu rentowego, która po ujawnieniu błędu została zmieniona (konsekwencja braku powagi rzeczy osądzonej decyzji organu rentowego), jeżeli nie zostały spełnione warunki, od których zależy nabycie tego prawa (zob. wyroki SN: z dnia 28 stycznia 2004 r., II UK 228/03, OSNPUSiSP 2004, nr 19, poz. 341 z glosą R. Babińskiej; z dnia 5 maja 2005 r., III UK 242/04, OSNPUSiSP 2006, nr 3-4, poz. 54; z dnia 4 października 2006 r., II UK 30/06, OSNPUSiSP 2007, nr 19-20 poz. 289 i z dnia 4 listopada 2009 r., I UK 141/09, LEX nr 564769). Tym samym nie działa tu zasada ochrony praw nabytych, bowiem nie obejmuje ona praw przyznanych niesłusznie. Uchybienia organu rentowego przy ustalaniu uprawnień do emerytur i rent polegać mogą na pominięciu istotnych dla danej sprawy okoliczności, od których istnienia/nieistnienia zależy stwierdzenie spełnienia/niespełnienia warunków powstania prawa do świadczeń (zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 10 lipca 2003 r., III AUa 1512/03, LEX nr 151752) czy też na niewłaściwej wykładni lub zastosowaniu przepisu prawa (zob. uchwałę SN z dnia 26 listopada 1997 r., III ZP 40/97, OSNAPiUS 1998, nr 14, poz. 429 i uzasadnienie wyroku SA w Warszawie z dnia 29 września 2005 r., III AUa 727/05, OSA 2007, z. 11, poz. 20). Konkludując, należy podzielić pogląd, że "ujawnione okoliczności" to określone w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie uprawnień ubezpieczeniowych (tj. przesłanki nabycia prawa do świadczeń) oraz uchybienia normom prawa materialnego lub/i procesowego wpływające na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną ex lege sytuacją prawną zainteresowanego./por. w tym zakresie komentarz do art. 114 pod red. K. Antonów, opubl. W LEX/

Nadto art. 114 stanowi podstawę prawną dla weryfikacji i wzruszalności decyzji organów rentowych, w których zawarto ustalenia pozostające w obiektywnej sprzeczności z ukształtowanym ex lege stanem uprawnień emerytalno-rentowych zainteresowanych (wyroki Sądu Najwyższego z 25 lutego 2008 r., I UK 249/07, OSNP 2009 nr 11-12, poz. 152; 22 lutego 2010 r., I UK 247/09, LEX nr 585725; z 9 grudnia 2015 r., I UK 533/14 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 20 września 2011 r., I BU 4/11, LEX nr 1101321). Sprzeczność ta zachodzi zarówno w przypadku decyzji organu rentowego błędnie przyznających świadczenie (potwierdzających prawo do świadczenia), pomimo że prawo do niego nie powstało, jak i w przypadku decyzji błędnie odmawiających realizacji prawa do świadczenia, przysługującego z mocy prawa ubezpieczonemu. Niezgodność ta może powstać także na skutek popełnionych przez organ rentowy uchybień normom prawa materialnego. Eliminacja tych sprzeczności stanowi uzasadnienie dla ponowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją organu rentowego, której rozstrzygnięcie jest niezgodne z ukształtowaną ex lege sytuacją prawną ubezpieczonego. W ponawianym postępowaniu organ rentowy dąży do ustalenia, czy popełnione uchybienia (przede wszystkim w zakresie prawa materialnego ale także procesowego) lub przedłożone dowody albo ujawnione fakty mają wpływ na zmianę dokonanych wcześniej ustaleń, od których zależy potwierdzenie uprawnień ubezpieczonego do określonego świadczenia.

Prawidłowa wykładnia obowiązującego przepisu, odmienna od przyjmowanej uprzednio, jest nową okolicznością. Ujawniona po uprawomocnieniu się decyzji stanowi podstawę do wznowienia postępowania. Ustalenie w toku postępowania, zapoczątkowanego kolejnym wnioskiem ubezpieczonego o przyznanie prawa do emerytury, obiektywnej niezgodności wcześniejszej decyzji organu rentowego z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami, dotyczącymi przesłanek nabycia prawa objętego wnioskiem, upoważnia organ do wzruszenia decyzji organu rentowego korzystającej z przymiotu ostateczności./por. w tym zakresie wyrok i uzasadnienie SN z dnia 17 sierpnia 2016 . I UK 333/15/

Mając na względzie powyższe rozważania, w ocenie Sądu w wyniku aktualnej decyzji organu rentowego nie doszło do naruszenia praw nabytych wnioskodawcy, gdyż wnioskodawca aktualnie wystąpiła z wnioskiem o nowe świadczenie w postaci przeliczenia kapitału początkowego. Poprzednia decyzja kapitałowa nie stanowiła podstawy do ustalenia wysokości emerytury.

Odnosząc się do zasadniczej kwestii oskładkowania stypendiów sportowych należy podnieść, Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy , Płac i Spraw Socjalnych z dnia 27 grudnia 1983 r w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników uspołecznionych zakładów pracy. /Dz. U. z 1983 nr 73 poz. 332/, obowiązującym w spornym 1989 r podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy stanowią wypłaty pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, zaliczone – w myśl przepisów o klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej – do wynagrodzeń osobowych (§ 1).

Zgodnie z uchwałą nr 33 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1983 r w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej /MP z 1983 r nr 15 poz. 85/ Wynagrodzenia dzielą się na:

- 1) wynagrodzenia osobowe,
- 2) wynagrodzenia bezosobowe,
- 3) honoraria,
- 4) wynagrodzenia agencyjno-prowizyjne,
- 5) nagrody z zakładowego funduszu nagród,
- 6) wypłaty z zysku do podziału i z nadwyżki bilansowej w spółdzielniach,
- 7) rekompensaty pieniężne z tytułu wzrostu cen detalicznych.(§2)

Zgodnie z zarządzeniem nr 21 Prezesa GUS z dnia 18 maja 1984 r w sprawie klasyfikacji składników wynagrodzeń (Dz. Urz. GUS z 1984 nr 3 poz. 6) do wynagrodzeń osobowych zaliczono:

- Wynagrodzenia pracowników należne z tytułu istniejącego stosunku pracy
- Wynagrodzenia podstawowe za pracę wykonywaną w normalnym obowiązującym pracownika czasie pracy
- Wynagrodzenia zasadnicze
- Zryczałtowane wynagrodzenia kierowców samochodów osobowych
- D. stale i przejściowe za szczególne właściwości pracy, szczególne kwalifikacje lub warunki pracy

- D. przyznawane ze względu na szkodliwe dla zdrowia, trudne, uciążliwe i niebezpieczne warunki pracy, ponoszenie szczególnej odpowiedzialności z uwagi na rodzaj pracy
- D. za pełnienie funkcji kierowniczych
- D. za długoletni staż pracy
- D. za posiadanie stopni naukowych
- D. za posiadanie specjalnych kwalifikacji
- D. za usytuowanie zakładu pracy
- D. za porę pracy i system organizacyjny pracy
- D. za pracę w przedłużonym normalnym czasie pracy
- Pozostałe dodatki stałe i przejściowe
- Premie wypłacane periodyczne za osiągnięcia w wykonywaniu podstawowych zadań pracownika lub zespołu oraz prowizje niesamodzielne
- Wynagrodzenia za pracę nadliczbową
- Wynagrodzenia za pracę przekraczającą dobową i tygodniową normę czasu pracy oraz za nadliczbową pracę w niedziele i ustawowe dni Świąteczne wolne od pracy – wynikające z podstawowych zasad wynagradzania
- Wynagrodzenia za pracę w dodatkowych dniach wolnych od pracy wynikające z podstawowych zasad wynagradzania
- Zryczałtowane wynagrodzenia za wykonywanie czynności wchodzących w zakres obowiązków objętych umową o pracę w czasie przekraczającym obowiązującą normę czasu pracy
- Wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe nauczycieli
- Wynagrodzenia płatne dodatkowo za pracę wykonywaną w ramach obowiązującego pracownika wymiaru czasu pracy, ale przekraczającą normalne obowiązki lub normatywy
- Wynagrodzenia za zajęcia wychowawcze i dydaktyczne nauczycieli płatne dodatkowo
- Wynagrodzenia za występy artystów ponad normę, opracowania ponadnormowe

reżysera, scenografia itp.

- Dodatkowe wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków zakładowego społecznego inspektora pracy
- Dodatkowe wynagrodzenia za szkolenie wewnątrzzakładowe oraz za prowadzenie nauki zawodu
- Dodatkowe wynagrodzenia dla zakładowego kierownika praktyk studentów i uczniów Średnich szkół zawodowych
- Dodatkowe wynagrodzenia za prowadzenie i obsługę pojazdu samochodowego przez pracownika nie zatrudnionego na stanowisku kierowcy
- Pozostałe dopłaty za prace wykonywane w ramach obowiązującego pracownika czasu pracy, ale nie należące do zakresu jego normalnych obowiązków
- Wynagrodzenia za czynności przewidziane do wykonywania poza obowiązującym pracownika wymiarem czasu pracy
- Wynagrodzenia za dyżury zakładowe pełnione przez pracowników służb medycznych i weterynaryjnych
- Wynagrodzenia (dodatki) za pełnienie pogotowia technicznego (domowego) lub za gotowość do pracy
- Wynagrodzenia uzupełniające wypłacane pracownikom powołanym do zwalczania epidemii
- Wynagrodzenia za wykonywanie czynności doradców technicznych w klubach techniki i racjonalizacji
- Pozostałe wynagrodzenia za czynności przewidziane do wykonania poza obowiązującym pracownika wymiarem czasu pracy
- D. (dopłaty) wyrównawcze
- Wyrównanie zarobku do poziomu najniższego wynagrodzenia
- D. wyrównawcze przy wykonywaniu przejściowo innej pracy zastępczej
- D. wyrównawcze wypłacane pracownikom podejmującym pracę w nowym zakładzie wskutek likwidacji dotychczasowego stanowiska pracy
- zasiłki chorobowe i wynagrodzenia gwarantowane za czas niewykonania

pracy

- Zasiłki chorobowe
- Wynagrodzenia za czas przestoju
- Wynagrodzenia za czas bezskutecznego wypowiedzenia umowy o pracę
- Wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego, restytucyjnego, dodatkowego, okolicznościowego, za dni wolne dla matek opiekujących się dziećmi do lat 14-tu
- Wynagrodzenia za czas urlopu szkoleniowego i zwolnień z pracy związanych z podnoszeniem kwalifikacji
- Wynagrodzenia za czas pełnienia niektórych funkcji społecznych, okolicznościowych zwolnień z pracy w związku z załatwianiem spraw osobistych, za czas przerw w pracy matek karmiących niemowlęta
- Wynagrodzenia pracowników tymczasowo aresztowanych
- Wynagrodzenia za płatną część czasu nie przepracowanego w związku z powołaniem pracownika do odbycia czynnej służby wojskowej lub ćwiczeń wojskowych
- Wynagrodzenia za tak zwany przerywany czas pracy w transporcie samochodowym
- Wynagrodzenia za dni wolne od pracy udzielone z tytułu pracy na morzu w niedzielę i święta w żegludze międzynarodowej i w rybołówstwie morskim
- Wynagrodzenia za ustawowe dni świąteczne nie będące niedzielami, wypłacone pomimo nieświadczenia pracy
- świadczenia deputatowe
- D. węglowe lub innych środków opałowych, deputaty energetyczne
- D. środków spożywczych
- Świadczenia z tytułu należnego umundurowania
- Świadczenia z tytułu należnego mieszkania służbowego
- pozostałe świadczenia deputatowe
- Dodatkowe wynagrodzenia i świadczenia wynikające ze szczególnych przywilejów kart pracowniczych

- Dodatkowe wypłaty za staż pracy
- Ekwiwalenty pieniężne z tytułu zwrotu kosztów przejazdów urlopowych
- świadczenia na pomoce naukowe dla dzieci pracowników
- Pozostałe dodatkowe wynagrodzenia i świadczenia wynikające ze szczególnych przywilejów kart pracowniczych
- świadczenia odszkodowawcze
- Odszkodowania przysługujące w razie rozwiązania umowy o pracę
- świadczenia wyrównawcze wypłacane ze środków zakładów pracy pracownikom, którzy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznali stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu
- Wynagrodzenia (ryczałty) i świadczenia wypłacane w złotych pracownikom polskim zatrudnionym za granicą
- Inne (sporadyczne) składniki wynagrodzeń
- N. jubileuszowe, gratyfikacje
- Odprawy wypłacane przy przejściu na emeryturę
- Wypłaty z funduszu mistrza
- Jednorazowe wynagrodzenia (wyrównawcze) wypłacane w związku ze zgłoszeniem i przyjęciem projektu wynalazczego powodującego zmianę norm pracy
- Nieperiodyczne premie i nagrody za spełnienie określonego zadania bądź za określone osiągnięcia lub za całokształt pracy pracowników
- Premie i nagrody za oszczędność materiałów, paliw, energii itp.
- Premie i nagrody za określone osiągnięcia odcinkowe wypłacane ze Środków specjalnie w tym celu tworzonych w budżecie państwa, ministerstw i innych jednostek
- Ekwiwalent za nie wykorzystany urlop
- Dodatkowe wynagrodzenie radcy prawnego z tytułu zastępstwa sadowego i arbitrażowego
- D. objazdowy przysługujący pracownikom instytucji artystycznych

- D. dla pracowników Komitetu ds. Radia i Telewizji zatrudnionych przy transmisjach i reportażach
- Pozostałe sporadyczne składniki wynagrodzeń
- Wynagrodzenia uczniów należne z tytułu umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego
- Ekwiwalenty pieniężne za praktyki zawodowe (wakacyjne) oraz za zajęcia praktyczne i specjalizujące uczniów zasadniczych i Średnich szkół zawodowych dla niepracujących
- Wynagrodzenia osób wykonujących pracę nakładczą
- Wartość robocizny wykonanej przez jednostki wojskowe i zorganizowane grupy robocze oraz wynagrodzenia uczestników zorganizowanych grup roboczych
- Wypłaty za czynności wykonywane w ramach terapii zajęciowej przez chorych oraz przez pensjonariuszy domów pomocy społecznej.

Następnie zarządzenie precyzowało kolejne rodzaje wynagrodzeń:

-WYNAGRODZENIA BEZOSOBOWE

- HONORARIA

- (...)

- NAGRODY Z ZAKŁADOWEGO FUNDUSZU NAGRÓD

- WYPŁATY Z ZYSKU DO PODZIAŁU I Z NADWYŻKI BILANSOWEJ

W (...)

- (...)

DETALICZNYCH

Stypendia sportowe nie zostały uwzględnione w wynagrodzeniach osobowych, zatem nie było podstaw do potrącenia składek od tych świadczeń, a w konsekwencji do ich uwzględnienia w podstawie wymiaru kapitału początkowego.

Zgodnie natomiast z rozporządzeniem RM z dnia 29 stycznia 1990 roku w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego /Dz.U. 1993.68.poz. 330 t. j/, § 1 pkt. 1 a (obowiązujący od 1.03.1992) rozporządzenie określa wysokość i podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zasady, terminy i tryb zgłaszania do ubezpieczenia społecznego rozliczenia składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz opłacania składek na ubezpieczenie społeczne m.in: osób pobierających stypendia sportowe, jeżeli nie podlegają ubezpieczeniu społecznemu z innego tytułu oraz nie uczą się i nie studiują w systemie studiów dziennych.

Z ustaleń wynika, że w okresie 1.08.1985 – 31.08.1993 wnioskodawca był zatrudniony w formie kontraktu jako sportowiec - stypendysta w (...) Klubie Sportowym (...).

Do 1 marca 1992 roku nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie.

Wnioskodawca w okresie 1.10.1985 – 3.08.1992 był studentem Akademii Rolniczo – (...) w O.. Studiował w systemie dziennym.

Zatem z uwagi na okres studiów – do 3.08.1992 roku nadal stypendium nie podlegało obowiązkowi składkowemu.

Następnie w okresie 1.02.1993 – 30.06.1993 wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty s reklamy w (...) SA Zakładzie (...) w O., a w okresie 1.07.1993 – 30.11.1993 był zatrudniony za granicą, okres ten podlega zaliczeniu do okresu zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych i zaliczany jest do stażu pracy w Polsce warunkującego nabycie prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz świadczenia przedemerytalnego, zatem podlegał w tych okresach ubezpieczeniu z innego tytułu.

Zatem jedynie okres 4.08.1992 (od momentu ukończenia studiów)– 31.01.1993 (od 1.02.1993 posiadał inny tytuł do ubezpieczenia), był okresem, kiedy winny być odprowadzane składki na ubezpieczenie, bowiem w tym okresie nie uczył się i nie miał innego tytułu do ubezpieczeń.

Okoliczność, iż za ten okres faktycznie nie były odprowadzane składki pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie, bowiem nie jest wymagane opłacenie składek przez pracodawcę na pracownicze ubezpieczenie społeczne, aby uznać ten okres jako składkowy./por. wyrok SA we Wrocławiu III AUa 1535/11, wyrok SN z dnia 6.04.2017, II UK 185/06/.

Jednocześnie brak było podstaw do uwzględnienia premii za wygrane mecze z uwagi na treść § 7 ust. 1 pkt. 26 cytowanego rozporządzenia (podstawą wymiaru składek nie stanowią nagrody za wyniki sportowe, wypłacanych przez kluby sportowe i polskie związki sportowe oraz nagród za wybitne osiągnięcia sportowe wypłacane zawodnikom ze środków budżetowych).

Hipotetyczny kapitał początkowy wnioskodawcy przy uwzględnieniu pobieranych stypendiów (bez premii), przy uwzględnieniu okresu 4.08.1992 – 31.01.1993 wyniósł 48.525,62 zł - wyliczony przy przyjęciu podstawy wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1125,17 zł, , wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 92,16 %, ustalonego z lat 1985,1990 - 1998.

Powyższe wyliczenie przedstawił organ rentowy, a wnioskodawca go nie zakwestionował, nie brał on także czynnego udziału w postępowaniu, nie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych.

Zatem pozostawienie decyzji kapitałowej w poprzednim kształcie byłoby sprzeczne z uprawnieniami wnioskodawcy, była ona niesłuszna w wyniku nieprawidłowego przyjęcia , iż od całości wypłaconych stypendiów była obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie, wbrew wystawionemu dokumentowi RP -7 , który należy traktować aktualnie jako „nową okoliczność” w rozumieniu art. 114. Przepis art. 114 ustawy o emeryturach i rentach nie powinien być stosowany w taki sposób, aby ze względu na cechę ostateczności w obrocie prawnym funkcjonowały obiektywnie błędne decyzje organu rentowego.

W konsekwencji tego, że kapitał początkowy w spornej decyzji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.został naliczony częściowo nieprawidłowo, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wysokość kapitału początkowego w kwocie 48.525,62 zł ,wyliczonego przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 92,16 %, ustalonego z lat 1985,1990 - 1998.

W pozostałym zakresie odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.